

Bilag vedrørende forslag til lov om ferskvandsfiskeri og forslag til lov om fiskeri i Randers fjord og Gudenaa m. m.*)

Bilag 17

Danmarks Sportsfiskerforbund.

Formanden.

Til det af rigsdagen nedsatte udvalg til behandling af betænkning afgivet af det af fiskeriministeriet nedsatte udvalg til revision af lov nr. 94 af 31. marts 1931 om ferskvandsfiskeri.

Det nævnte lovudvalg til revision af ferskvandsfiskeriloven har i sin betænkning tildelt „Danmarks Sportsfiskerforbund“ samme og berettigede indstillingsret som „Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark“ i følgende paragraffer:

§ 7, stk. 1, § 11, stk. 4, § 12, stk. 1, § 14,
§ 16, stk. 3 og § 17, stk. 3.

Formanden for „Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark“, hr. John-B. Hahn, har imidlertid af sin forenings ekstraordinære generalforsamling i Fredericia den 11. november 1950 opnået bemyndigelse til at søge denne „Danmarks Sportsfiskerforbund“ tilståede, og som vi synes ganske naturlige ret atter berøvet os.

Vi må på det bestemtteste protestere herimod, idet vi til forsvar for vor ret tillader os at anføre vor talstærke (omtrent 7 000 medlemmer store) organisations udtalte og stadig voksende betydning for ferskvandsfiskeriet i dette land. Til belysning heraf og til støtte herfor kan vi eksempelvis nævne:

1. De store og stadig voksende områder af forpagtede ferske vande, som vi repræsenterer.
2. At vi er og repræsenterer ferskvandsfiskernes så overvældende store flertal (ca. 50 000, nogle mener 100 000 mod ca. 75 frivandserhvervsfiskere).
3. Sportsfiskernes store offervilje, når det gælder ophjælpsningen af fiskebestanden og de store summer, vi (gennem de forbundet tilsluttede 75 foreninger) årlig ofrer på dette formål.

Det skal også her anføres, at vi sportsfiskere gennem et obligatorisk fiske-tegn, som vi alene skulle betale (både lodsejere og erhvervsfiskere har vi tilbudt fritagne), ønskede at skabe en ferskvandsfiskerifond til ferskvandsfiskeriets fremme (også erhvervsfiskeriet), men at dette vort uegennyttige lovforslag nu for mange år frem er strandet på ferskvandsfiskeriforeningens modstand. Fiskebestandens rivende tilbagegang (der også skyldes for intensivt fiskeri i havet og ved strøm-menes udløb) skulde man synes var motivering nok. I det nedsatte lovudvalg mødte vort forslag efter sigende kun modstand fra et eneste medlem, ferskvandsfiskeriforeningens repræsentant. (Hvor stor en sådan fond ville være blevet, er det vanskeligt at bedømme, men den ville sikkert være blevet betydelig. Selvom man næppe kan sammenligne danske forhold med amerikanske, tillader jeg mig at

*) Bilag 17—23.